

- tühistada Üldkohtu otsus;
- teha asjas sisuline otsus ja tühistada määrus 397/2004 ⁽¹⁾ või saata asi tagasi Üldkohtule tühistamishagi kohta sisulise otsuse tegemiseks; ning
- mõista hageja kohtukulud apellatsioonimenetluses ja Üldkohtu menetluses välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse põhjendamiseks järgmised väited:

- Üldkohtus on rikkunud õigusnormi, kui leidis, et apellandil puudub teise ja kolmanda väitega seoses jätkuv põhjendatud huvi. Euroopa Kohtul tuleb selleks, et otsustada, kas hagejal oli asjas jätkuvalt põhjendatud huvi, võtta arvesse kõiki talle esitatud tõendeid ja teavet ning analüüsima juhtumi üldist konteksti. Vead, mida nõukogu tegi dumpingumarginaali arvutamisel, olid meetoodilised ja need võivad tulevikus korduda.
- Üldkohus on rikkunud õigusnormi, kui leidis apellandi väiteid nõuetekohaselt (mõnel juhul täielikult) analüüsimata, et EL tootmisharu muutus EL voodipesu turu kõrgema väärtusega turusegmendi suunas ning EL tootmisharuga seotud Türgi tootjatelt pärit voodipesu impordi suurenemine ei katkestanud põhjuslikku seost väidetava dumpingu ja EL tootmisharule väidetavalt tekitatud kahju vahel. Lisaks, Üldkohtu järeldused põhinevad määruses 397/2004 esitatud moonutatud faktidel ja faktidele antud õiguslikult vääradel hinnangutel.

⁽¹⁾ Nõukogu 2. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 397/2004, millega kehtestatakse Pakistanist pärit puuvillase voodipesu impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 66, lk 1; ELT eriväljaanne 11/50, lk 26).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Pitești (Rumeenia) 27. veebruaril 2017 – SC Cali Esprou SRL versus Administrația Fondului pentru Mediu

(Kohtuasi C-104/17)

(2017/C 168/29)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Pitești

Põhikohtuasja pooled

Apellant: SC Cali Esprou SRL

Vastustaja: Administrația Fondului pentru Mediu

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta ⁽¹⁾ artiklit 15 saab tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused Euroopa Liidu liikmesriigi õigusnormid, millega kehtestatakse maks ettevõtjale, kes toob siseriiklikule turule pakitud kaupa ja pakendeid, kuid ei töötle kaupa või pakendit kuidagi, vaid müüb need samal kujul ettevõtjale, kes müüb need omakorda lõpptarbijale, – maks, mille summa on kindlaks määratud kilogrammi (kg) kohta ning sõltub järgmiste suuruste vahest: pakendijäätmete kogused, mis vastavad taaskasutamise- või jäätmepõletusettevõtetes energia taaskasutamiseks põletamise ja ringlussevõtu kaudu taaskasutamise minimaalsetele eesmärkidele, ning pakendijäätmete kogused, mis tegelikult taaskasutati või põletati taaskasutamise- või jäätmepõletusettevõtetes energia taaskasutamiseks ja võeti ringlussevõtu kaudu taaskasutusele?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiiv 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (EÜT 1994, L 365, lk 10; ELT eriväljaanne 13/13, lk 349).